Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä lokakuuta 2012*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Kumoamiskanne — Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-53/12,

CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd, kotipaikka Singapore (Singapore), edustajinaan solicitor S. Drury sekä asianajajat K. Adamantopoulos ja J. Cornelis,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään B. Driessen ja V. Piessevaux,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 96/2010 (EUVL L 281, s. 1), asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11) sekä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.7.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd on singaporelainen yhtiö, joka toimii muun muassa laivameklarina.

2 Käsiteltävä asia liittyy rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden leviämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen.

3 Kantaja nimi merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) liitteessä VIII olevaan luetteloon asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11).

4 Kyseisen merkinnän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 Täytäntöönpanoasetusta N:o 1245/2011 on kantajaa koskevilta osin perusteltu seuraavasti:

”[Islamic Republic of Iran Shipping Linesin (IRISL)] omistuksessa tai määräysvallassa oleva IRISL:n peiteyhtiö.”

6 Euroopan unionin neuvosto ilmoitti kantajalle 5.12.2011 päivätyllä kirjeellä, jonka kantaja toteaa saaneensa 13.12.2011, siitä, että kantajan nimi on otettu asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon.

7 Kantaja pyysi 15.12.2011 päivätyllä kirjeellä neuvostoa toimittamaan sille kaikki merkitykselliset asiakirjat, jotka koskivat sen osalta täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011 esitettyjä väitteitä. Neuvosto ilmoitti vastaanottaneensa kyseisen kirjeen 19.12.2011.

8 Kantaja pyysi 19.12.2011 päivätyllä kirjeellä neuvostoa tutkimaan uudelleen päätöksen sen sisällyttämisestä asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon.

9 Kantaja lähetti 19.1.2012 neuvostolle faksin, jossa tältä pyydettiin täsmennyksiä kantajan 15. ja 19.12.2011 päivättyihin kirjeisiin sisältyvien pyyntöjen käsittelyä koskeviin määräaikoihin. Neuvosto vahvisti saaneensa faksin samana päivänä lähettämällään sähköpostilla.

10 Neuvosto vastasi 23.3.2012 päivätyllä kirjeellä kantajan 15. ja 19.12.2011 päivättyihin kirjeisiin ja totesi, että se oli uudelleen tutkinnan jälkeen hylännyt kantajan vaatimuksen siitä, että sen nimi poistetaan asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevasta luettelosta. Se täsmensi tästä, että vaikka kantaja ei todellisuudessa olekaan Islamic Republic of Iran Shipping Linesin (IRISL) omistuksessa, jälkimmäinen on kuitenkin käyttänyt sitä peiteyhtiönä suorittaakseen maksuja eräälle toiselle rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevalle yhtiölle P, joka toimi puolestaan IRISL:n lukuun lähi-Idässä. Neuvosto täsmensi lisäksi, että se aikoi muuttaa tämänsuuntaisesti asetuksessa N:o 961/2010 olevia liitettä VIII koskevia perusteluja kantajan osalta.

11 Koska asetus N:o 961/2010 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), neuvosto lisäsi kantajan nimen viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen IX. Tämän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit on vastedes jäädytetty kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdan nojalla. Kantajan osalta esitetyt perustelut ovat samat kuin täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011 esitetyt perustelut.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

12 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.2.2012 toimitetulla kannekirjelmällä.

13 Kantaja esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan mukaista nopeutettua menettelyä koskevan hakemuksen. Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) hyväksyi kyseisen hakemuksen 8.3.2012 tekemällään päätöksellä.

14 Neuvosto jätti vastineen 26.3.2012.

15 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 26.4.2012 asianosaisia esittämään sille täsmennyksiä kantajan, IRISL:n ja P:n välisistä suhteista. Asianosaiset vastasivat tähän pyyntöön unionin yleisen tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

16 Neuvosto esitti 16.5.2012 unionin yleiselle tuomioistuimelle lisähuomautuksia, joissa se väitti, että kantaja oli vastaanottanut tai suorittanut maksuja, joihin IRISL:ään sidoksissa olevat yhtiöt eli I, K, O ja C liittyivät ja joilla pyrittiin kiertämään IRISL:ää koskevien rajoittavien toimenpiteiden vaikutuksia.

17 Kantaja esitti näitä väitteitä koskevat huomaukset 6.6.2012 päivätyllä kirjeellä.

18 Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 11.7.2012 pidetyssä istunnossa.

19 Kantaja vaatii kannekirjelmässään, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 ja asetuksen N:o 961/2010 välittömin vaikutuksin siltä osin kuin on kyse kantajan merkitsemisestä asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Kantaja on suullisessa käsittelyssä mukauttanut vaatimuksiaan vaatimalla myös asetuksen N:o 267/2012 kumoamista siltä osin kuin on kyse sen merkitsemisestä kyseisen asetuksen liitteessä IX olevaan luetteloon.

21 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

22 Kantaja esittää kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen perustuu kantajan ja IRISL:n välillä väitetysti olevia sidoksia koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen, toinen perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen ja kolmas kantajan puolustautumisoikeuksien ja sillä tehokkaaseen oikeussuojaan olevan oikeuden loukkaamiseen. Kantaja vaatii lisäksi, että riidanalaisten toimien mahdollisella kumoamisella on välitön vaikutus.

23 Unionin yleisen tuomioistuimen mielestä on aluksi tarkasteltava kantajan vaatimuksiinsa tekemän mukautuksen tutkittavaksi ottamista.

Kantajan vaatimuksiin tehdyn mukautuksen tutkittavaksi ottaminen

24 Kuten edellä 11 kohdasta ilmenee, asetus N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011, on kanteen nostamisen jälkeen kumottu ja korvattu asetuksella N:o 267/2012. Kantaja on suullisessa käsittelyssä mukauttanut alkuperäisiä vaatimuksiaan siten, että kanne koskee kaikkien näiden toimien kumoamista (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet). Neuvosto toteaa, ettei se vastusta tällaista mukauttamista.

25 Tästä on muistutettava, että kun yksityistä suoraan ja erikseen koskeva asetus korvataan menettelyn aikana samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Olisi näet hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimuksen vastaista, että kantajalta vaadittaisiin uuden kanteen nostamista. Lisäksi olisi epäoikeudenmukaista, jos kyseessä oleva toimielin voisi kannekirjelmässä unionin tuomioistuimissa toimesta esitetyistä arvosteluista selviytyäkseen muuttaa riidanalaista tointa tai korvata sen uudella ja vedota kanteen käsittelyn aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta sen vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää toimea tai esittää tätä vastaan uusia vaatimuksia ja kanneperusteita (ks. analogisesti asia T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomio 23.10.2008, Kok., s. II-3019, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo siitä määräajasta, jossa tällainen vaatimusten mukauttaminen voidaan tehdä, että SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrättyä kahden kuukauden pituista määräaikaa voidaan lähtökohtaisesti soveltaa sekä silloin, kun toimea koskeva kumoamiskanne on nostettu kannekirjelmällä, että silloin, kun kumoamiskanne on nostettu vireillä olevan oikeudenkäynnin yhteydessä pyynnöllä saada mukauttaa vaatimuksia sen edeltävän toimen kumoamisesta, joka kumottiin ja korvattiin kyseessä olevalla toimella.

27 Tämä päätelmä perustuu nimittäin siihen, että säännöt, jotka koskevat määräaikoja kanteiden nostamiselle, ovat ehdottomia, ja tuomioistuimen on sovellettava niitä varmistaakseen, että oikeusvarmuus ja yksityisten yhdenvertaisuus lain edessä toteutuvat (asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok., s. I-439, 101 kohta), jolloin oikeudenkäytössä vältetään kaikki syrjintä ja mielivaltainen kohtelu (asia 152/85, Misset v. neuvosto, tuomio 15.1.1987, Kok., s. 223, 11 kohta).

28 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kuitenkin poikkeuksena tähän periaatteeseen, että kyseistä määräaikaa ei voida soveltaa vireillä olevassa oikeudenkäynnissä, koska yhtäältä kyseisellä toimella ja toimella, joka tällä toimella kumottiin ja korvattiin, on asianosaisen osalta sama kohde, ne perustuvat pääosin samoihin perusteisiin ja niiden sisältö on olennaisesti sama eivätkä ne siten eroa kuin ajallisen soveltamisalan osalta ja koska toisaalta pyyntö saada mukauttaa vaatimuksia ei perustu mihinkään muuhun uuteen perusteeseen, tosiseikkaan tai todisteeseen kuin sen kyseessä olevan toimen antamiseen, jolla kumottiin ja korvattiin tämä edeltävä toimi.

29 Tällaisessa tapauksessa oikeusvarmuuteen ei mitenkään vaikuta se, että pyyntö saada mukauttaa vaatimuksia on esitetty kyseisen kahden kuukauden pituisen määräajan päättymisen jälkeen, koska oikeusriidan kohde ja tausta, sellaisina kuin ne on vahvistettu alkuperäisessä kanteessa, eivät muutu muilta osin kuin ajallisen ulottuvuuden osalta.

30 Tästä seuraa, että edellä 28 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa kantajalla on oikeus mukauttaa vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan siinäkin tapauksessa, että mukauttaminen suoritetaan SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätyn kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen.

31 Käsiteltävässä asiassa kaikki edellä 28 kohdassa tarkoitetut edellytykset ovat täyttyneet, joten on katsottava, että asetuksen N:o 267/2012 kumoamista koskevan kantajan vaatimus on otettava tutkittavaksi siltä osin kuin on kyse sen merkitsemisestä kyseisen asetuksen liitteessä IX olevaan luetteloon.

Asiakysymys

32 Unionin yleisen tuomioistuimen mielestä aluksi on tutkittava toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä.

33 Kantaja väittää tästä, ettei neuvosto ole perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla sitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista. Väitteet, joiden mukaan se on IRISL:n omistuksessa tai määräysvallassa, ovat näet pelkkä muistutus sovellettavasta oikeussäännöstä eivätkä ne siis ole sellaisia erityisiä ja konkreettisia syitä, joiden perusteella neuvosto on katsonut, että kantajaan oli kohdistettava rajoittavia toimenpiteitä. Neuvosto ei erityisesti ole täsmentänyt IRISL:n väitetyn omistuksen tai sillä kantajaan olevan määräysvallan luonnetta tai toimittanut lisätietoja niistä syistä, joiden vuoksi kantaja olisi IRISL:n ”peiteyhtiö”.

34 Neuvosto toteaa puolestaan, että esitetyt perustelut ovat riittävät etenkin, koska se on täsmentänyt kantajan ja IRISL:n välisten siteiden luonteen eli sen, että kantajaa käytettiin peiteyhtiönä maksujen suorittamiseksi P:lle.

35 On huomautettava, että SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaan ja erityisesti tässä tapauksessa asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdan mukaan asianomaiselle vastainen toimi on perusteltava sen vuoksi, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvelvollisuus on unionin oikeuden keskeinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi, eikä niiden puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Neuvostolla on siis velvollisuus saattaa yhteisön, jota rajoittavat toimenpiteet koskevat, tietoon ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kyseiset toimenpiteet on toteutettava, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai niiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tiettyjen seikkojen ilmoittamista. Neuvosto on siten velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin asianomaisten toimenpiteiden laillisuus perustuu, sekä ne toteamukset, joiden vuoksi se on ne toteuttanut (ks. vastaavasti edellä 35 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Perusteluvelvollisuus määräytyy lisäksi kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on tehty. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, ovatko toimenpiteen perustelut riittäviä, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimenpide on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan päätöksen ulottuvuuden (ks. edellä 35 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Käsiteltävässä asiassa on yhtäältä riidanalaisten toimien perusteluista todettava, kuten kantaja väittää, että maininta, jonka mukaan kantaja on IRISL:n ”omistuksessa tai määräysvallassa”, on pelkkä toisinto asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan e alakohdan sanamuodosta, eikä siinä täsmennetä millään tavalla kantajan konkreettista tapausta eikä erityisestikään käytetyn määräysvallan tai omistuksen luonnetta.

39 Toisaalta maininnalla, jonka mukaan kantaja on IRISL:n ”peiteyhtiö”, ei ole itsenäistä sisältöä suhteessa mainintaan, jonka mukaan se on IRISL:n omistuksessa tai määräysvallassa. Vaikka käsitteellä ”peiteyhtiö” ei ole täsmällistä oikeudellista merkitystä, sitä käytetään näet osoittamaan väliyhteisöä, joka on perustettu peittämään tiettyjen toimintojen toteuttajan henkilöllisyys. Jotta väliyhteisöä voidaan käyttää ”peiteyhtiönä” tässä mielessä, sen on välttämättä oltava suoraan tai välillisesti sen yhteisön määräysvallassa tai omistuksessa, jonka toimintoja on peiteltävä. ”Peiteyhtiöksi” luonnehtiminen ei siis sisällä lisätäsmennyksiä niistä konkreettisista syistä, joiden perusteella neuvosto on päättänyt toteuttaa kantajan osalta rajoittavia toimenpiteitä.

40 Tässä yhteydessä neuvosto väittää virheellisesti, että kantajalla on riidanalaisten toimien perusteella mahdollisuus ymmärtää, että siihen oli kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä sen vuoksi, että IRISL käytti sitä suorittaakseen maksuja P:lle, kuten neuvosto on todennut 23.3.2012 päivätyssä kirjeessä, tai että se oli vastaanottanut tai suorittanut maksuja, joihin I, K, O ja C liittyivät, kuten neuvosto on väittänyt 16.5.2012 päivätyissä huomautuksissaan.

41 Sen lisäksi, että nämä kaksi perustelua ovat lähtökohtaisesti ristiriitaisia, koska ne eivät perustu samoihin tosiseikkoihin, on näet yhtäältä korostettava, että riidanalaisten toimien perusteluissa ei mainita P:tä, I:tä, K:ta, O:ta tai C:tä eikä edes sitä, että IRISL olisi käyttänyt kantajaa maksujen vastaanottamiseen tai suorittamiseen.

42 Neuvoston 23.3.2012 päivätyssä kirjeessä ja 16.5.2012 päivätyissä huomautuksissa esittämillä seikoilla, jos ne katsotaan toteen näytetyiksi, ei toisaalta pyritä osoittamaan sitä, että kantaja on IRISL.n omistuksessa tai määräysvallassa ”peiteyhtiönä”, vaan pikemminkin se, että kantaja on auttanut IRISL:ää tai sitä lähellä olevia yhteisöjä kiertämään näihin kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden vaikutuksia.

43 Toisin kuin neuvosto väittää, riidanalaisten toimien perustelujen nojalla ei siis voida ymmärtää, että neuvosto olisi nojautunut seikkoihin, jotka on esitetty sen 23.3.2012 päivätyssä kirjeessä tai sen 16.5.2012 päivätyissä huomautuksissa.

44 Kaiken edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, ettei neuvosto ole perustellut riidanalaisia toimia oikeudellisesti riittävällä tavalla.

45 Toinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä ja yhtäältä täytäntöönpanoasetus N:o 1245/2011 ja asetus N:o 961/2010 on kumottava siltä osin kuin on kyse kantajan merkitsemisestä asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon ja toisaalta asetus N:o 267/2012 on kumottava siltä osin kuin on kyse kantajan merkitsemisestä jälkimmäisen asetuksen liitteessä IX olevaan luetteloon, eikä ensimmäistä ja kolmatta kanneperustetta ole tarpeen tutkia.

46 Kantaja vaatii vielä, että riidanalaiset toimet kumotaan välittömin vaikutuksin.

47 Tästä on yhtäältä huomautettava, että asetus N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011, on kumottu asetuksella N:o 267/2012. Kyseisillä toimilla ei siis ole enää oikeusvaikutuksia, joten kantajalla ei ole enää intressiä vaatia niiden kumoamista välittömin vaikutuksin. Tämän perusteella lausunnon antaminen sen vaatimuksesta raukeaa siltä osin kuin on kyse asetuksesta N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011.

48 Toisaalta on huomautettava asetuksesta N:o 267/2012, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan mukaan on niin, että poiketen siitä, mitä SEUT 280 artiklassa määrätään, unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisut, joilla kumotaan asetus, tulevat voimaan vasta mainitun perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluttua, tai jos muutosta on haettu tämän ajan kuluessa, muutoksenhaun hylkäämisestä (ks. analogisesti asia T-316/11, Kadio Morokro v. neuvosto, tuomio 16.9.2011, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

49 Asetus N:o 267/2012, mukaan lukien sen liite IX, on luonteeltaan asetus, koska sen 51 artiklan toisessa kohdassa säädetään, että se on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa, mikä vastaa asetuksen vaikutuksia sellaisina kuin niistä on määrätty SEUT 288 artiklassa (ks. vastaavasti asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 16.11.2011, Kok., s. I-11433, 45 kohta).

50 Tämän perusteella kantajan vaatimus on hylättävä siltä osin kuin on kyse asetuksen N:o 267/2012 kumoamisen vaikutuksista.

Oikeudenkäyntikulut

51 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa todetaan lisäksi, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin yleinen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan. Koska neuvosto on käsiteltävässä tapauksessa hävinnyt asian olennaisilta osiltaan, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011 kumotaan siltä osin kuin on kyse CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd:n merkitsemisestä asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon.

2) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 kumotaan siltä osin kuin on kyse CF Sharp Shipping Agenciesin merkitsemisestä liitteessä IX olevaan luetteloon.

3) Lausunnon antaminen CF Sharp Shipping Agenciesin vaatimuksesta asetuksen N:o 961/2010 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 kumoamiseksi välittömin vaikutuksin raukeaa.

4) Kanne hylätään muilta osin.

5) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 26 päivänä lokakuuta 2012.

Allekirjoitukset